

KOMETA

*„Nejen vánoční
časopis“*

V TOMTO ČÍSLE:

Kroužek vyšívání, Report z Indie, Hrádováčci, Mikuláš,
zvyky a tradice

Netradiční vyšívání

V říjnu se děti z kroužku vyšívání účastnily přespávání ve škole. Všechno to vypuklo již odpoledne, kdy se vyšívalo až do 17 hodin. Poté starší dívky šly připravovat večeři. Uvařily špagety s kečupem. Když se dojedl poslední talíř, tak se děti přesunuly zpět do třídy, kde byl program až do večerních hodin. Hrály se různé kolektivní hry a žáci si také připravili po skupinkách krátkou scénku. Nechybělo ani taneční vystoupení, či divadlo Pata a Mata. Když se setmělo, dívky uspořádaly malou stezku odvahy, při které nebylo účelem, aby se děti bály, ale naopak, aby se smály. Přispíval k tomu jistě i smích z rádia a Mirka, která byla převlečená za klauna. Všichni byli nadšení a určitě si na to vzpomenou i za pár let.

Report z Indie

Dne 23. listopadu se 2. stupeň ZŠ vypravil do Nové Města nad Metují na projekci s názvem „Indie- královna orientu“. Žáci se dozvěděli plno informací o životě, kultuře, náboženství a mnoho dalšího.

Nejzajímavější část byla asi ta, že se koupou v řece Ganga a věří, že je očistí od hříchů, ale přitom na březích stejné řeky zapalují těla mrtvých a poté je házejí do řeky. Někdy bohužel nemají peníze, aby mohli tělo zpopelnit celé, tak tam plavou části těl. Je to nepředstavitelné. V našich končinách by se toto asi nestalo, ale jiný kraj, jiný mrav. V Indii mají jako nejrozšířenější náboženství hinduismus. V tomto náboženství je mnoho posvátných zvířat, například kráva, nebo krysa. Z této projekce si všichni určitě přivezli mnoho zážitků.

Verča Bělinová

Předvánoční vystoupení Hrádováčků v DD Náchod

Jako každý rok se náš sbor Hrádováčci, pod vedením paní učitelky Soukupové, připravil na vystoupení v domově důchodců v Náchodě. Příprava byla velmi vyčerpávající a náročná, protože plno zpěváků onemocnělo nebo přicházeli na zkoušky pozdě. Ale přes všechny tyto „překážky“ si myslím, že se nám to povedlo!

V domově důchodců jsme také rozdávali dárky, které nám pomohla vyrobit školní družina. Nám naopak byl dárkem krásný pocit, že jsme naším vystoupením udělali velkou radost spoustě babičkám, dědečkům a personálu. Všichni jsme odcházeli s dobrou náladou a s rozehřátým srdíčkem a těšíme se na příští rok, až jim budeme moci udělat radost znovu.

Mirka Drašnarová

Mikuláš 2009

Letošní mikulášská nadílka byla o trochu dříve než obvykle. Tradiční průvod Mikuláše a jeho pomocníků začal v místní mateřské škole. Děti byly sice vystrašené, ale jen velmi zřídka byly vidět dětské slzičky. Za lízátko se dokonce ani nebály přeskočit metlu, kterou drželi čerti.

Ve škole už tak hodné děti bohužel nebyly. Tahaly čerty za ocas a celkově z nich měli jen legraci. Ale když se čert rozčílil, tak byl zase na chvíli klid. V nižších ročnících byl slyšet sem tam nějaký pláč, ale i tam by se našly děti, které byly drzé i na čerty či dokonce anděla. Nakonec všechny děti dostaly balíček a slíbily, že už budou hodné. Jak se jim to povede, to my už nevíme. Ale určitě se polepší a čerti nebudou muset psát tolik dětí na listiny.

Verča Bělinová a Mirka Drašnarová

Barborka

Stává se, že o Vánocích naleznete v rodinách rozkvetlé třešňové anebo švestkové větévky, umístěné ve váze s vodou. Jsou nazývány barborkami. Jak se tento křehký zázrak může uprostřed zimy odehrát?

Svátek Barbory připadá na 4. prosince. Podle prastarého lidového adventního zvyku lidé chodívali po setmění do zahrady, aby zde nařezali větévky ovocných stromů. Někdy k tomu posloužily také větvičky zlatice, lidově zvané zlatý déšť. Svátek sv. Barbory dne 4. prosince byl dvacet dnů před Štědrým dnem a tento proces je velmi dobře načasován tak, aby o Vánocích větvičky třešní nebo višně právě rozkvetly. Po nařezání se větévky nechají chvíli „odpočinout“ v chladné a tmavé místnosti, aby přechod do tepla nebyl tak prudký. Poté se jejich konce šikmo seříznou a vloží do vody. Odměnou je vám tento symbol jara, který ozdobí váš stůl právě na Vánoce. Pokud větvičky pěkně rozkvetou, podle lidového zvyku to mělo být zároveň znamením, že se svobodná dívka do roka může vdát.

Svátek nám připomíná památku svaté Barbory, jež byla původně dcerou obchodníka z Malé Asie, která zaplatila životem za svoji křesťanskou víru. Vypráví se, že cestou na popravu vzala do ruky větvičku, která potom uprostřed zimy vykvetla.

Pokud byste větévky nařezali již v listopadu, ve váze vám nevykvetou, protože neprošly patřičně dlouhým klidovým procesem, obdobím, kdy stromy ještě odpočívají.

Podle jiného lidového zvyku chodívala 4. prosince děvčata, převlečená za Barborky. Bíle oděné ženy nemluvily, mlčely, košťátkem vymetaly z příbytků zlé síly a nabádaly děti, spíše jen jakoby drmolíce, aby se modlily. Ochraňovaly domácnosti a zdraví lidí.

Pouštění lodiček

Podle lidového zvyku se lodičky vyráběly symbolicky ze skořápek vlašských ořechů. Do prázdné půlky skořápky ořechu se nakapal vosk a připevnila vánoční svíčka a vznikla lodička. Skořápkové lodičky se pouštěly na hladině v lavoru s vodou. Komu lodička nejdéle vydržela hořet, toho čekal dlouhý a šťastný život.

Krájení jablka

Dalším lidovým věštěním bylo krájení jablka. Po štědrovečerní večeři se rozkrajovala jablíčka, a to kolmo na stopku. Pokud byl jádřinec ve tvaru křížku, ohlašovalo to příchod smrti. Pokud byl jádřinec červivý, znamenalo to nemoc. Krásná hvězdička znamenala zdraví a štěstí.

**Přejeme všem krásné Vánoce, plno dárků
pod stromečkem a hromadu sněhu na
sportování.**